

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre 8.—
Félévre 4.—
Negyedévre 2.—

BAJAI FIGYELŐ

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
B ó d o g - t é r .

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyilttér 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A czimer a sárban.

A magyar czimert az egész Horvátországban mindenütt leszakgatták, a földre tiporták, meggáztolták. Nyílt lázadás volt ez a magyar állam fűségjogai ellen. vakmerő arzusapása volt ez az egész magyar nemzetnek. S az elégtétel nincs meg még ma sem. A Bécsben, ő felsége elhöklete alatt ülésezett miniszter tanács megállapította ugyan, hogy a letépt czimereket ünnepiesen vissza kell helyezni; de a visszahelyezés nem történt meg maig sem, sőt a horvát bán kijelentette, hogy az alkotmányos eszközökkel nem is hajtható végre.

Más országban az ilyen jelentésre egyszerűen azt felelnék: Ha ellene szegültök az alkotmányos eszközöknek, hát akkor mi sem ragaszkodunk azokhoz, hanem dolgozunk a szuronyokkal. Nálunk azonban a horvátoknak különös respektusuk van. nekik sok szabad, a mi más emberfiának tilamas. Valóságos entant gáték, mint a legkisebb gyerek, a kit a szülők elkényeztetnek az öregebbek rovására. Van Bécsben egy kotéria (régebben divatban volt kamarillának hívni), melynek a horvátokkal, úgy látszik, terve vannak s talán éppen őket szemelte ki egy nagy szláv állam pionirjaul, mely a Balkán félszigeten kibővített Habsburg országokból alakulna. Csak is ez ad némi magyarázatot ahhoz a vakmerőséghez, melylyel a magyar nemzet ellen fordulni merészelnék.

A mi most Horvátországban folyik, az nem a csöveselék zavargása többé, hanem valóságos lázadás az anyaország fennhatósága ellen. Lázadás, a melynek a leigázása, megalázása ránk nézve nemzeti becsület kérdése. S ez egyszer, úgy látszik, kormányunk is így fogja fel a dolgot, s rajta van, hogy elégtételt szerezzen. A horvát bán állásától fölmentetett s Tisza legalább ma még,

erősen ragaszkodik ahhoz a határozathoz, hogy a magyar állam czimereit, úgy a hogy voltak: magyar felirással újra ki kell ünnepélyesen függeszteni. De Bécsből aggasztó hírek keringnek; lehetségesnek mondják, hogy ott az az eshetőség, hogy a horvátok a czimerek kifüggesztését erőszakkal igyekeznének megakadályozni, sokkal súlyosabban esnék a mérlegbe, mint az az elke-seredés, melyet a magyar czimer s ezzel a magyar államiság fiasója mi köztünk okozna. Ha ez igaz, nagyon szomorú napok várnak ránk, s hogy igaz lehet, azt fájdalom, nagyon is sok okunk van hinni ama kemény küzdelem után, melyet Tiszának a czimer-kérdésben Bécsben folytatnia kellett.

Sokat megértünk már Tiszától de, azt mégis lehetetlen róla föltennünk, hogy ha ebben, a nemzeti becsületet oly érzékenyen érintő kérdésben már kifejezett álláspontjának nem tudna érvényt szerezni, helyén tovább is megmaradjon. S akkor ismét megérjük azt, a mi éppen nem lehetetlen, hogy a kormány, mely a törvényekhez ragaszkodik, lehetetlenné lesz egy esomó lázadó miatt, a kiket udvari körök protegnálnak. S ha már Tisza is kénytelen lesz lemondani, lehetetlen, hogy akadjon magyar ember, a ki tovább megy az engedékenységekben; lehetetlen, hogy akadjon alkotmányos kormány, mely a nemzet előtt felelősséget vállaljon. Ime a horvát konfliktus következtében amaz eshetőség előtt állunk, hogy hazánk alkotmányos kormány nélkül marad; de ez sem szolgálhat okul arra, hogy nemzeti becsületünkön szennyet hagyjunk.

A helyzet nagyon, de nagyon komoly. Válságos, nehéz napoknak nézünk elébe, melyeknek lefolyása azonban egy tekintetben minden esetre tanulságos lesz ránk nézve. Megtudhatjuk majd most, milyen indulattal viseltetnek Bécsben a ma-

gyarok iránt, megtudhatjuk, hogy azokban a körökben, melyeket döntöknek szokás nevezni, mennyire őszinte a kibékülés, mennyire őszinte a magyar állameszme tisztelete. Nekünk e nehéz napokban még inkább mint egyébkor fenn kell tartanunk nemzeti büszkeségünket s fenn kell tartanunk Szt.-István koronája sérthetlenségének és szétdarabolhatatlanságának elvét. Legyünk készek mindenre, és ne engedjünk semmit, mert hisz csak az a nemzet van meggyalázva, a mely maga magát gyalázza meg.

Lajos napja Siklóson.

Nem volt talán hely az országban, a hol Kossuth Lajos nevenapját meg ne ünnepelték volna. De az ünnepelés olyan impozáns, olyan általános nagyon kevés helyen lehetett, mint Siklóson volt. E 4000 lakossal bíró városka a turini száműzött nevenapján oly ünnepelő társaságot gyűjtött egybe, melyet p. o. mi bajaiak minden tekintetben s így különösen társaséleti szempontból is csak irigyelhetünk.

Az ünnepre a siklósi kerület orsz. képviselője Olay Lajos, a kit külön küldöttség hívott meg, családjával jelent meg. A választók részéről egy öttagú küldöttség Villányban fogadta s rövid üdvözlés után Siklóra kísérte. Siklós már ekkorra ünnepi díszben volt, a házak tele akgtva nemzeti zászlókkal, az utcákon fel s alá hullámzott a nép. A képviselő és kísérete a nagyvendéglőben szállottak meg, a hol nemsokára kezdetét vette az ebéd. Vegyest hölgyekből és férfiakból álló kis társaság gyűlt itt össze s maradt együtt d. u. 4 óra utánig. A felköszöntők persze itt sem maradtak el. Zeke Lajos siklósi ref. lelkes ékes beszédben éltette Kossuthot, a haza legnagyobb fiát, majd Olay Lajost, a ki függetlenségi párti s a kinek ma szintén nevenapja van. Olay Lajos a siklósi független polgárokért ürítette poharát. Sorban következtek ezután az áldomások: a hazára, a hölgyekre, a mint ez már szokott lenni, míg végre a társaság jónak látta szétoszolni, hogy készüljön az estvéli ünnepélyre.

A nagyvendéglő tágas kertje estére fényesen ki volt világítva, zászlókkal, v rág füzerekkkel, lampionokkal föl-

dolgozott most Vischer öt fiával, míg a tarkafestményű ablaküvegen át a verőfény megvilágította őket vászon felöltökben hullámosan leelőgő türtekkel, kik a fáradtságos tizenegy év után már-már elkészülő művön gyors kezekkel véstek, csiszoltak még. Ezalatt a Pegnitz vizén túl a szent Lőrinczről nevezett másik székesegyházban Stoss Veit faragta köből már egy év óta óriási csoportozatát, mely az ur angyalának üdvözlését ábrázolja. Verseny akart-e ez lenni, vagy az eszme lelkesítő? Ki tudná megmondani!

Annyi bizonyos, hogy a művészet gazdag szelleme különös kedvvel idözött e régi városka fölött és bevonta azt oly zománczozal, melyet az idő le nem törül, ellenkezőleg még több himpporral tetéz.

Most is állnak még a régi kapuk, tornyok, bástyák, házak, erkélyek, melyek akkor sokkal újabbak voltak. A híres vén hárs valamivel karcsúbb lehetett s a vár sem volt egészen ily sötét, lakóival, a várgróffokkal, egyben-másban külseje is mindig változott. Csak a bástyák alatti zöld gyep, a Pegnitz gyöngyöző kristályvize, a szaladó felhők, meg a virágok lehettek mindig épen ilyenek.

Hát az emberek? Nézetek, szokásaik mások voltak, de ép úgy tudtak gyűlölni, szeretni! Mint a Pegnitz a várost ketté hasítja és osztja két különböző elnevezésű részre: akként oszlott a lakosság is ketté s az egyik rész katolikusnak, a másik protestánsnak nevezte magát, a legnagyobb gyűlöletet vonva egymás közé korlátul. Csak a művészek (az isten e választott népe) képeztek némi kivételt. Őket egyesítette a közös lelkesedés, az eszme és ideálok azonossága, de gyakran még ők is vonakodtak a művészi korlátokon túl egymáshoz közeledni. Hol pedig a hírnévre való feltékenység ütötte fel sarkányfejét: ott ez ép oly fanatikussá vált, mint a vallási kérdés.

De amaz időben is megvolt a két szelid közbenjáró: a szerelem s a természet pompája, mely enyhítette, nyugtatta a fülzoklatott kedélyeket.

Egy este gyönyörű verőfény aranyozta meg a becsületes Neuenbeck mester középső szobájának butorzatát. Először végig rezgett a repedékes padlón, aztán a magas támlájú, zöld szőnyeggel bevont székeken, pamla-gon, majd a tarka porcellán-csészekkel díszített komód-

TÁRCZA.

Hús szellő kél . . .

Hús szellő kél, s rá összerездül
A sárguló pagony,
A hervadás sulog keresztül
Az őszi lombokon.

S hogy cibolygunk melán, merengve
Az ősmert fák alatt,
Én édesem, mondd, szép szemedbe
Fájó köny mért fakad?

Lelkedben tán bús sejtés támad
A hervadás felett?
Sorsában a hulló virágnak
Látod ten végzeted?

Szegény virág! Kelyhébe' nem rég
A kél, a báj lakott,
Körülbégtek tarka lepkék
És édes illatok.

De jó az ősz, s im elhull kelyhe,
Dér ül a levelen,
És nem jó esőkért már a lepke,
Elhagyta hűtelen.

Mi hamar elszáll ifúságod!
Gyorsan közeigve jó
S szépségedet mint a virágot
Megrontja az idő.

Ne sírj azért, ne. Az én szívem
Nem ragyogó szemed,
Nem ajkad, mely mosolyg szelíden,
De t é g e d e t szeret.

Száll az idő — és fürteinket
Derével hinti be;

Száll az idő — és szemeknek
Homályosul tüze.

Száll az idő — és régen eltűnt
Az ifúság kora;
Száll az idő, de hő szerelmünk
Nem hamvad el soha.

Inczédi László.

Az ablakpárkány virágai.

(Virágraga.)

1519-et irtak Nürnbergben. Amaz idő volt, midőn Dürer Albert, a híres mester életének délfokán, művészetének pedig tetőpontján állott, midőn a czipész-költő Hans Sachs, mint huszonöt éves ifjú, kihajtott gallérral és fűrös hajjal járt végig a már akkor is ódon utcákon, s látogatta, különösen gyakran atyai barátját, Neuenbecket, a becsületes takácsmestert, ki őt egyszer a versírás művészetének első titkaiba lelkiismeretesen beavatta. S a fogókony tanítvány most már javában írta szerelmi dalait, „Knittel“-verseit, szindarbjait s keze bár szurtos lehetett a czipész munkától: ajka zengzetes volt a daltól és nem egy patriczius leány nézett az ablakból sóváran és lopva utána; még pedig annyira kihajolva, hogy feketé bársony-főkötős szőke fejcsékeje szinte elesavarodott; ezüst-csontos vállfűzője és aranyláncza pedig látható lett.

Ugyanez időben Vischer Péter, a szobrász és rézöntő, egyik legnagyobb művésze s a szent Seebaldus sirján dolgozott. Ontötte, véste bronzból s leghivebb segédei saját fiai voltak. Péter, Armin, János, Pál és Jakab verse-nyeztek egymással, hogy atyjuk nevét halhatatlanná tegyék s méltó siremléket állítsanak ama szentnek, a ki királyi létére út remetéskedett s a legenda szerint meghagyta, hogy oda temessék, a hol az ökrös szokér majd megáll az ő tetemével. S midőn meghalt: csakugyan egy ily szekerre tették s az állatok ezáltalán barangolás után végre a szent Péter földalatti kápolnája előtt állapodtak meg; itt épült azután a nevét viselő székesegyház. Ebben

diszta. A megterített hosszú asztalok körül már 7 óra tájban kezdett gyülekezni a közönség s mikor 8 óra felé leültek a lakomához, a jelenlevő hölgyek és urak száma legalább is 700-at tett ki. A második fogásnál felállott Kossa Dezső ügyvéd, a siklósi függetlenségi kör elnöke s a következő beszédet mondta el:

Mélyen tisztelt közönség!

Az öröm édes érzete dagasztja koblemet, midőn szeretett édes hazánknak ily sok hű fiát s hű leányát látom itt mint egy nagy családi körben, egy nagy és nevezetes családi ünnepélyre egybegyűlve. Igen, — egy családi ünnepélyre, mert hiszen mi mint ama nagy család, a nemzet, a haza gyermekei gyűlünk itt egybe, hogy a nemzet, a haza dicső atyjának Kossuth Lajosnak névnapját hagyományos kegyelettel megüljük.

Hogy ki az a Kossuth Lajos, kinek névnapja alkalmasból most ünnepet szentelünk, azt úgy hiszem, egy hazafinak sem kell mondanom; s hogy mi és ki volt Ő e szeretett édes magyar hazának, azt pedig annyira érzi, annyira tudja minden magyar honfi, hogy annak felemelése csak a minden honfi keblében még ma is élő alaknak felevenítése, de nem új dolog vagy ismeretlen alak ismeretlen tetteinek felsorolása lenne.

Avagy említsem-e hazánk egy kedves irójának szavaival, hogy „Ő volt az, ki nagyobb volt valamennyinél, ki többet tett valamennyinél, s kit forróbban szeretett e haza minden hű fia valamennyinél.”

Vagy azt soroljam-e elő hogy ő volt az, „ki már pályájának kezdetén világító faklyával járt nemzete előtt, ki nem kimélve senkit, s nem félve semmitől, mutatott bátor kézzel a nép hatalmas elleneire, s ki oly ékesszóló kifejezést adott az akkori viszonyok igazságtalan voltának, hogy a nép csak Ő utána kezdett először bízni egy szebb, egy jobb jövőbe.”

„A világtéremése óta, melyet isten „legyen” szavának tulajdonít az irás, nem ismerünk példát a világtörténelemben, hogy a pusztító szöly csodás eredményeket szült volna, mint Kossuth ajkain. Avagy nem-e Kossuth teremtett néhány szóval s édes zengésű hangjával a magyar nemzet függetlenségi harcának idején, a hazának annyi nemes, — annyi — nemcsak az édes magyar haza, — hanem az egész világ előtt is Herosoknak — félteleneknek tetsző bajnokokat? Valjon nem-e az ő működése, nem-e az ő határtalan honszeretetének ékesen szöllése törte szét ama százados, az idő és vértől megrozsdásodott láncokat, melyek az 1848-49-iki éveket megelőzőleg hazánk polgárainak majdnem kétharmadát a jobbágyi szolgaság nehéz jármához lánczolva tartották.”

Vagy említsem-e édes hazánk 1848-49-iki függetlenségi harcának idején szereplését? Jól ismerjük ezt mindnyájan, minek volna hát a fűj s mégis édes emlékek sebeit feltépni. Elég azt tudnunk s éreznünk, hogy ki ama nagy és dicső napokban a magyar nemzetnek a szabadságra, mint hajdan az Izrael népének az ígért országába világító felhője, vezérlő csillaga volt, „mikor a balsors az orosz intervenció alakjában megjelent, s az árulással szövetségbe megdönté Kossuth hatalmát és vele a hazát is, — földöntúli lett az, kit milliók szeretete hordott tenyerén, s a koldusbot és függetlenségéből, mit vele együtt nemzete jelszavával választott, Kossuthnak is nemzetének is csak az első jutott osztályrészül.”

Amde megfogva bár de törve nem, élt nemzet e hazán s élt Kossuth is a száműzetésben; s bár „fülében esengett a rablánc, melybe nemzetét verték, s bár a korán fehérlő fűrtök s az éveket megelőző barázdák homlokán tanúsíták lelke prometheusi kinjait, hogy vérbenfúló s elhaló hazáján többé segíteni nem képes; nem szűnt meg külföldön is hazája érdekében működni, s használni a hazának s a magyar szabadságnak, — hirdetőn külföldön is soha nem hallott ékesszólással idegen nyelven, idegen nemzet előtt a magyar név dicsőségét.

Oh! Nagy volt ő, s nagy ma is! Oly nagy és dicső a Magyarának, hogy az én ajkam s velem minden honfi ajak csak hálára, csak dicsőre nyílnak nevének említésénél. Méltó arra ama nagy és dicső férfiú, ki egy szent és nagy eszméért hónapok függetlenségeért krisztusi jellemmel a keresztrefeszítés erkölcsi kinjait évtizedeken

kaszin, a vékonylábú zongorán és asztalkákon játszadozott, végre fölért a barna fatáblákkal szépen kockázott falra és a gondosan betérített ágy fölött a művészileg faragott régi feszületen időzött legtovább, azt mintegy dicsően vonva. Az ablakban zöldmázos eszerekben virágok mosolyogtak s nem látszottak észrevenni, ápolójuknak, a szép Neuenbeck Margitnak édes atyja mily tépelődve, és gondba merülten ül mellettük, összeráncolt homlokát most az egyszer mily tétlenül hajlja, szorgalmas kérges tenyerébe.

Nem olvasták-e lelkében a csatát, melyet abban az öröm és aggodalom vívott? Örült, hogy Vischer Péter néhány nap múlva bevégzi remekművét s aztán öt fiával együtt másfelé vonul, hogy elválhat újabb művekkel halhatatlanság nevéket. Hadd halhatatlanság, mit bánja ő, csak tanítványát Hans Sachs-ot ne szárnyalják túl a dicsőségben; és leánya szívéből halna ki egy név — a Vischer Pálé; mert hisz más vallásbelinek csak nem adhatja őt feleségül.

Ugy gondolja, hogy a távozástól remélheti e feledést; amde a szép reménysugarat felhő zavarja meg! Kedves gyermeke a szőke Margit igen beteg, mélyen rágódik a bú térgye e gyönyörű virágon.

Most is halk sóhajts hallatszik a mellékszobából, s a fölzest Neuenbeck minden töle kitalható gyöngédséggel nyit be a félhomályú szentélybe.

Az aggódó apa távoztával a virágok árnya a szoba talajára vetődött, mintha ők is hallották volna a fájdalmas nyögést és mintha jölvénjüik segítségére akartak volna a szobába sietni. Az idő telt, a virágárynak mind magasabbra emelkedtek és már ott leselkedtek a beteg-szoba ajtaján.

Értik-e a költők a virágok sóhaját, vágyát? Talán ez vonzotta ide Hans Sachs-ot, ki épen most lépett be óvatosan, visszafójtott lélekzettel, az ablakhoz közeledve s a félrehajtott üvegablakra nyugasztva forró homlokát.

Mi forrongott benne? A megszokott régi kis játszótársnó életveszélye? A jó barát Vischer Pál épen az imént elmondott szerelmi búbanata? vagy talán még egyéb is? A virágok reszketnek a légvonatban, talán ők megértették!

keresztül elviselni kész, ki még élte alkonyán is, miként a leáldozó nap a bibor fellegetek bearanyozza, — életének s működésének írott erekeit hagyja hátra nemzetének, hogy abban nagy és nemes honszeretetének örökléke élő zálogát bírja az a nemzet, melynek legnagyobb s leghűbb fia ő volt; mondom méltó arra, hogy érte nevének ünnepén tiszta honfiai szeretetből eredő ünnepet szenteljünk.

Oh méltó, ezerszeresen méltó ő arra, hogy nevének megünnepelésével, határtalan szeretetünk s hálánk kifejezésével felejtessük az agy bajnokkal azon fájó sebet, melyet honfiaink egy önfeléd pillanatban ütének lelkén, midőn egy tollvonással kitértek őt a honfiak sorából. Őt! ki nagyobb honfi volt valamennyiünknél, hogy meg se halhasson úgy mint fia, mint honosa ez édes magyar hazának, melyet pedig nálánál ki sem szeretett jobban, s melyért nálánál ki sem tén többet!

Jól tudom én s jól tudjuk azt mindnyájan, hogy bár fáj a seb, melyet a haldokló oroszlanon elkörososult nemzete ütött, de nemes jelleme a költő szavával bocsát meg hazájának, mondván — „szülőttidben esalatkozám, de hű s igaz valál Hazám!” Szenteljük tehát ez estvé néki. Szenteljük nevének, mely bármi történék is a népek s nemzetek életében, öröm s hála ünnepe lesz a magyarak, míg a négy folyam s a hármas bérz határain magyar sziv dobog; míg csak egy is él közülünk, kik ennek a véren szerzett hazának vagyunk szülőttei. Élni fog közöttünk Kossuth Lajos alakja is, s felharsan mindég a lelkesítő szó: Eljen a haza, éljen annak leghűbb, legnagyobb fia Kossuth Lajos.

Perezekig tartó eljenzés és taps követte a jeles beszédet, mely csak akkor csillapult, midőn Vágó Lajos képmé ref. lelkész kezdett szólni a nap jelentőségéhez méltóan. Beszéde után az idősebbek ott maradtak az asztalnál, a fiatalság pedig táncra kerekedett, míg a társaság egy része átmélt a Polgári olvasó-körbe, a hol szintén néhány száz főny ünnepelő társaság volt együtt. Mind a két helyütt hajnalig tartott a mulatság. Mily általános volt az ünnep, arról fogalmat nyújthat az, hogy a nagyvendéglőben 150—180 pár táncolta a négyeseket.

Igy, mint a hogy egy család ünneplő a családfőre emlékeztető napokat, így kellene, Siklós módjára, az egész országban megünnepelni Kossuth Lajos nevenapját.

A szabadkai orsz. gazdasági kiállítás.

A Bács-b. gazdasági kiállítás végrehajtó bizottságának eddigi működéséről szóló e jelentés felolvastatott az 1883. Augusztus 19-én tartott közgyűlésen Szabadkán.

Nagyra becsült közönség! Városunk minden polgárának kétség kívül tudomása van arról, hogy a megyei gazd. egyesület Szabadkán a jövő hó vége felé egy gazdasági érdekeinket lehetőleg minden ágában felölő terménykiállítást óhajt rendezni.

Hogy ezen intézmény éppen Szabadkára a közlekedési és kereskedelmi előnyökkel rendelkező nagy földművelő városra mily kitűnő fontossággal bír, azt hisszük nem szükséges különösen fejtegetni; e helyett azonban megragadjuk ezen kedvező alkalmat, hogy jelen előadásuk kapcsán a kiállítás tervezetét ismételve is részletesen bemutassuk s arra a nagyra becsült közönség hazafiai buzgalmit különösen kikerjűk.

Kedves kötelességünknek tartjuk mindenek előtt megismertetni azon lépéseinket, melyeket az ügy érdekében és a kiállítási bizottság határozatainak szellemében ekkoráig megtenni czélserűnek tartottunk.

Kiállításunk nagyobb szabású intézmény létesítését czélzván, helyesen véltünk eljárni, midőn érdemileg felhívtuk reá a megye közönségének lehetőleg minden rétegét.

Tették ezt másrészt azon szempontból is, hogy a megye illetékes hatóságait és közegeit ügyünknek megnyerhessük.

Elsőször is átiratilag figyelmébe ajánlottuk kiállításunk ügyét Szabadka sz. kir. város lelkis közönségének, mely azt közgyűlésében ismert egyszerűzetével tárgyal-

De nyílik az ajtó, Neuenbeck leverten jó ki a beteg-szobából.

— Nos? — kérdi suttogva Hans Sachs.

— Meg fog halni! — felelt az apa és a virágok mellett székre hanyatlott, mialatt arca a kétségbeesés határozottságát fejezte ki. Meghal és nekem ezt el kell viselnem! Meg kell érnem, hogy a vén tölgy lábainál az ifjú ibolya hervadjon el; de hisz ez sorsa a virágnak! gyakran látjuk ezt az erdőben is.

Hans Sachs, a költő, bánatos némaságba merült; szemé az ablakon át, a régi bástyán túl, a szép kis zöld réten a csillogó vizen tévelyeg, melyen az est bibora ég.

Oly kínos ez a csönd. Egyedül a vén órának tompa ketyegése hallik, mintha jelezni akarná az élet perezeinek letűnését.

Végre Neuenbeck szólal meg ismét:

— Láttad volna csak! Arca tehérből ágya párnáinál, selyem hajának rendezetlen fonatai a padlót érik, tiszta szemé lábba ég, szakadozott, összefüggéstelen beszéde pedig szüntelenül Vischer Pált emlegeti.

— Oh tehát mégis! — Csak ennyit válaszol a költő, mialatt arca halotthalvány lett.

— Ő meghal! — fejezé be Neuenbeck.

Ismét beállott ama csend, melyben az óraketyegés teszi hallhatóvá az időnek haladó lépteit.

Odakint a nap hanyatlóban volt, a természetesen végigfutott ama csöndes légáramlat, mely alkonyatkor minden nap oly megható és elszomorító. Az enyészet sejtelmes borzongása ez talán?

Az ablakban megrendültek a virágok s árnyak a betegszoba ajtaján halványabbak, összefolyóbbak lettek, míg a felhőkől egy visszaköszönő sugar egyszerűen élénk bíborténynyel tölté be újra a szobát.

A költő felfeszintelt s megragadva az elesüggéd Neuenbeck kezét, határozottan, lelkesülten így szólt:

— Ő nem fog meghalni.

E rögtön lélekességgel egy kis részecskéje a borongó apára is elragadt; kérdőleg, reménykedve nézett az ifjú arcába. S ez lelkesülten folytatta:

ván, melegen felkarolta s a közérdekű czeletra 300 forintot felajánlott.

Külön átiratokban felkértük Bács-megye és városai főispánjait, a kiknek egyikéhez Parchetich Felix úrhoz már a bizottsági értekezleten szerencsénk is volt, kérve őket, miszerint az anya megyénk minden közérdekű társadalmi intézményének haladása érdekében tanúsított igen becses támogatásukkal a kiállítás czélját is részesíteni sziveskedjenek; és mindjárt örömmel jegyezhetjük fel, hogy Ő méltóságai erkölcsi támogatását megnyerni sikerült.

Továbbá felkértük Bács-b. megye alispánját a kinek hathatós befolyása és lekötőlező szívélyessége folytán azon szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a megyéből tekintélyes részvétet reményelhetünk.

Ezek után továbbá feladatunknak ismertük Bács-megye sz. kir. városainak közönségéhez valamint 125 községéhez külön felhívást és azon kérelmet intézni, hogy a megküldött programot kellően meghirdetni, az eszmét terjeszteni, ügybarátokat és kiállítókat csoportosítani sziveskedjenek. Számos helyről nyertük már azon kedvező választ, hogy kérelmünket nemcsak teljesítették, hanem több ponton kisebb bizottságokat is alakítottak; és a legjobb reményt táplálják arra nézve, hogy a sokoldalú elfoglaltságuknál fogva még nem nyilatkozott községek ezen mindannyiunk érdekét magában foglaló közügyet lelkesen előmozdítani fogják.

A megye különböző pontjaira több tekintélyes birtokosnak szintén megküldtük felhívásunkat és programunkat, reményelve, hogy kiki a maga hatáskörében lehetőleg buzgólkodni fog. — Nemkülömben közöltük a tervezetet a budapesti kereskedelmi kamarával és termény-tözsédével, a szegedi kereskedelmi testülettel, Bács megye és városai összes Caszinói és köreivel, sőt Szabadka város Caszinói és köreit arra is felkértük, hogy az ügynek tagjaik körében propagandát csinálni kegyeskedjenek.

A háztartási osztály sikeresítése czéljából átiratilag felkértük városunk lelkes nőegyletét, s a mennyire tudomásukra jutott, a részvét biztosítását örömmel jegyezhetjük fel. A már említett tényezőkhöz kívül közöltük programunkat a megye virilistáival, képviselőivel; és úgy a programot valamint a kiállításban részvételre vonatkozó utasítást magában foglaló bejelentési íveket megküldtük a megye összes és minden felekezeti plébánosainak, a virilistáknak és megyei képviselőinek, a községeknek, számos birtokos ügyvédnek és a megyei tanító karnak, Szabadka város virilistáinak és képviselőinek, a Caszinóknak és köröknek és több példányban rendelkezésre állítottuk a gazdasági egyesület nagydímetű központi elnökségének Zomborban, nemkülömben a városoknak a végből, hogy netalán kiállítási szándékozzák az iverk helyben megkaphassák, úgy a programban mint a bejelentési ívben kiemeltük azt, ha valaki kiállítási szándékozik, és bejelentési ívet nem kapott volna, — mert természetesen mindenkinek meg nem küldhetjük, — forduljanak a kiállítási bizottsághoz, mindennemű oldai kívánalomnak azonnal eleget tesz.

Legelőször kellett volna megemlítenünk, hogy a magas kormány kiállításunk iránt mely hálara kötelező érdeklődést tanúsít; mivel azonban az eddigiekben általános körvonalát adtuk intézkedéseinknek, a tárgy fontossága megérdemli, miszerint kivételes helyet szenteljünk annak. Ugyanis programunk kíséretében felterjesztést intéztünk a magas földművelésügyi Miniszteriumhoz kegyes figyelmébe ajánlván azon körülményt, hogy kiállításunkon a kiszáradt részvételére nagy súlyt fektetünk s ezek ösztönzése szempontjából halás köszönettel vennők, ha a miniszterium külön államdíjakat (aranyakat) adományozni hajlandó lenne.

A magas miniszterium előterjesztésünket kegyes hajlandósággal fogadta s a kiállítási bizottság a legközelebbi napokban fog megállapodni egy részletes tervezetben, mely a kiállító kiszáradt legjobb terményeinek oda itélendő pénzdíjak számát és arányát kimondani, jóváhagyás elfogadása végett felterjesztést és programszerűen meghirdetni fogja.

Ezek után megemlítiük a magyar államvasutak és alföld - fiumei vasutak iparigazgatóságainak felterjeszté-

— Barátom tanítóm!, ki megnyitád előttem a lélek szavának titkait, te nem értenéd most a virágok csendes szöszölő beszédét?! Oh, halgass reám, halgass a virágokra s leányod nem fog meghalni!

Az öreg figyelte és csakugyan új, meggyőző dolgokat hallott. Oly sajátságos, oly zibongó volt az egész, azt sem tudta, a költő beszél-e?, a virág levelek sulognak-e? vagy saját aggódó kétségbeesett szíve dobogja-e mindazt?

A parányi rózsá elszáradt leveleit összetéve, hervadó piros ajkait fölnyitva, ekként esedett:

— Víz, víz! és újra föledek, mint föledek a beteg szív a boldog szerelemről.

A teljes szegfű, sárga viola, rezeda, vanília és menta erősebben kezdtek illatozni, mialatt egyhangúan ezt susogták:

— Mindnyájunk illata egyformán a légbe száll, mint az ima, valláskülönbőség nélkül, a teremtő zsümoltyához!

Madj ismét a virágárynak folyt az ajtón és mulékonny rezgésük ezt látszott mondani:

— Minck is a külszin? az árnyékvilágban egyformák vagyunk mindannyian!

Mondották-e mindezt a virágok vagy csak úgy tették?, aany bizonyos, hogy mire a nap leszáll, az apa lemondva konok felekezeti gyűlöletéről, elhatározta, hogy meggyógyítja, boldoggá teszi gyermekét s maga is már előre boldog volt e határozat, és elesillanó reménysugár által. A költő Hans Sachs szemében a legnagyobb nap tört e meg, vagy könyek rezegtek bennük? Csak annyi bizonyos, hogy ő is magasztos, nemes örömet érzett; s nem tudta meg soha a boldog menyasszony, de nem tudta meg az utóvilág sem: hogy kedves dalnoka mennyi titkolt boldog ábrándról mondott le ama napsugáros, virágillatos alkonyaton!

sünk intezett azon készséges válsáát, hogy a megyéből a kiállításra beküldendő terményeket — ide a rendes díjtelek szerint, vissza pedig díjmentesen szállítják.

Ezekben van szerencsénk az egybegyűlt és mélyen tisztelt közönség szives tudására hozni, az úgy terjesztése érdekében tett főbb lépéseinket. Legyen meggyőződve a hallgatóság minden tisztelt tagja, úgy városunk nagyérdemű polgársága, hogy részünkről felvilágosítással és tettekkel mindig, és mindenkinek készen állunk azon egy ohajtást tartván szemünk előtt, vajha ezen kiállítás meggyenk és jelesül Szabadka városa előhaladásában tényezőzt képezhetne. Ezen törekvésünket nagyban elősegíti más két körülmény, miket kiváló szerencsénk van e helyen is bejelenteni.

Bács-b. megye méhésztársaságának elnöke, mint a programban már jelezve volt, egyidejűleg méhésztársaság kiállítását fog rendezni, illetőleg a gazdaságra nem csakély horderővel bíró méhésztársaság elnöke céljából rendezni szokott évi vándorgyűlést felolvasások kapcsán kiállításunk idején fogja megtartani: e végből tehát lesz a kiállításnak méhésztársasági osztálya is, melynek a gazdáink által kiállításba helyezett részvétnél előre is örvendünk.

A másik örvendetes körülményt Bezzerédi Pál úrnak mint a hazai selyemtenyésztés képviselőjével megbízott miniszteri meghatalmazottnak azon becses ajánlata képezi, hogy kiállításunkon a bácsmegeyi selyemtenyésztés köréből csoportos kiállítását fog rendezni. Mely köszönettel fogadtuk a selyemtenyésztés terén kitűnő érdemekkel bíró szakférfi hozzájárulását. Eppen úgy mély köszönettel tartozunk úgy a magas katonai kinevezés mint a helybeli ezred parancsnokainak azon lekötözö szívesegéért, hogy a kiállítás céljaira a földtől-ovardát előtűnk megnyitni szives volt.

Es most a közönségnek általában tettekben nyilvánuló részvételt nézetesen pedig Szabadka város igen tiszteit polgárainak érdeklődésén fog mulni, valjon a kiállítás céljának megfelelh-e és betöltheti-e azon hivatást, melyet egyrészt a gazdasági egyesület munkaterve kitűzött, másrészt pedig Szabadka város gazdasági haladása megkövetel.

Mídon végül legteljesebb elismeréssel említjük meg-hogy polgárságunk köréből számosan vállalkozni sziveskedek arra, miszerint a kiállítás alkalmából rendezendő ünnepélyességeket vezetni fogják, mielőtt a bejelentési iv tartalmát újlag a közönség figyelmébe ajánlanánk, fogadják szíves megjelenségünkért legmelegebb köszönetűnk.

Kelt Szabadkán, 1883. Augusztus hó 19-én.

Szigethy József, Rác Vilmos, id. Vojnits Lukács,
k. b. jegyző. k. b. tükár. k. b. elnök.

Hírek.

— **A Tóth Kálmán emléktábla ügye** nem halad előre semmit. A szoborbizottság, mely az emléktábla dolgát is a kezébe vette, e hó elejére közvacsorát tervezett, melynek jövedelme az emléktábla javára szolgált volna; most már az is elmarad. Így hát az emléktáblára nincs még egy krajczár sem, sőt az iránt sem történt intézkedés, hogy ezután gyűljön be valami. Mert a mit a szoborra gyűjtöttek és gyűjtenek még ezután, az a szoboralap és abból nem szabad költeni más célra, még az emléktáblára sem. Mi nem akarunk a bizottság intézkedései elé vágni s nem is tanácsul, hanem csupán véleményképpen mondjuk, hogy jó lenne talán a városban s a fővárosi sajtó útján is, az emléktáblára gyűjtést kezdeni, esetleg hangversenyt vagy egyéb ilyesmit rendezni. Ily uton igen hamar begyűlhetne az az 1000—1200 frt, a mennyi-be egy igen diszes emléktábla kerül. A csekély áldozattól bizonyára Baja város közönsége sem riadna vissza s a fővárosi sajtó is készséggel hozzájárulna a siker eléréséhez.

— **Orvítamadást** követelt el S. Gy. úr, nyomdajelölés ellen Bachmann F. keztyűs. S. Gy. mi rosszat sem sejte épp a Kossuth lakomáról tért haza, mikor B. F. hátulról rajta rontott, egy éles kövel több ízben fejbe vágta s az ütésektől elkábult emberen még több komoly sértést ejtett. A jellemzhetlen tett indító oka hónapok előtt történt összeszólakozás volt, mely S. és B. közt egy vendéglobon folyt le. A magáról ily esemény megfellekedett B. ellen S. följelentést tett a járásbírósnál, s a fenyítő eljárás folyamatban van.

— **Törvényhatósági közgyűlés** lesz, a nyári szünet után az első, e hó 13-án. Ez alkalommal kerül tárgyalásra Barasits József indítványa, hogy a tényleg Bajához csatolt Istvánmege törvényes ide csatolása iránt tegye meg a közgyűlés a szükséges lépéseket.

— **„A szömöm végett.”** Ruzsicska József 15 éves cipészinas m. hó 28-án reggel 7 órakor vitriolt ivott és súlyos égési sebekkel a kórházba szállított, hol még most is élet és halál közt vívódik. Tettének indokál rossz szemét hozza fel egy hátrahagyott levélben, mely így hangzik: „Ha nekem nem hisztek, itt van, majd lássátok. Először elmentem a Kovácséktól a szömöm végett, jó hely volt, 2-ór Horvátéktól, jó hely volt, 3-ór Strömerekéktől, jó hely volt, és itt kell hagyni, mert nekem nem hisztek, olyan rossz az én szömöm, hogy nem is lehet megmondani. Isten áldjon meg mindannyitokat.”

— **A katymári műkedvelők** a helyi nagyvendéglobon szeptember hó 1-én táncmulatsággal összekötött jótékony célú színi előadást tartanak. A tiszta jövedelem a „Szabadság-szobor“ alapja javára fog felajánlani. Színe kerül: *A rablógylkos*. Vigjáték I. felvonásban. Irta About E. fordította Kuliflay Ede. Személyek: Perard Eugenia, fiatal özvegy Véghné Hnatkovszky Mariska. Ducamp Alfréd, festő Fölker József. Lecoincheux, államügyész Vörös Pál. Angelica, szobaleány Rimanóczy Sarolta. Jean, kertész Hajdu Pál. Csendőr altiszt Veszelyovszky Antal. Történik korunkban. Perard asszony kastélyában. Ezt követi: *A négyülölő*. Vigjáték I. felvonásban. Irta Benedix. Fordította Ujházy Ede. Személyek: Barna László, erdőész Végh Rezső. Irma, neje Véghné Hnatkovszky Mariska. Csermelyi Iván Fölker József. Történik Barna László erdőész lakásán.

— **A szabadkai termény kiállítás.** A végrehajtó bizottság tudatja a gazda közönséggel, miszerint több oldalú kívánalomnak eleget teendő a bejelentési határidőt

szeptember 15-ig meghosszabbította; a tárgyak pedig legkésőbb szeptember 20-án beküldendők. A kiállítás 23-án reggel fog megnyitni. — A jelesebb terményekre kifizőtt arany és ezüst érem továbbá okleveleken kívül lesznek még kis gazdák számára külön pénzdíjak is. A kiállításra be lesz mutatva Bácsmegeye méhésztársaság és selyemtenyésztése is. Kérjük a t. gazda közönséget, miszerint a helyiségek berendezése végett bejelentéseiket mielőbb eszközölni sziveskedjenek. Ivek Szabadkán a bizottságnál, Zomborban a gazdasági egyesület elnökségénél kaphatók.

— **A kecskeméti jogakadémiának** szép ünnepélye lesz a jövő szept. hó 10-én. Ekkor fog ugyanis az 1883/4. tanév ünnepélyesen megnyitni s a jogakadémia legújabb megválasztott fiatal tanárai, u. m. dr. Bagi Béla jogtudor, tehetséges fiatal kecskeméti ügyvéd (váltó és kereskedelmi tanszék) és dr. Kovács Pál államtudor, kecskeméti lapszerkesztő (statisztikai és közigazgatási tanszék) ekkor fognak tanszékeikbe ünnepélyesen beigtattani. Az ünnepélyre a jogakadémia főntartó testületei, u. m. a dunáninneni reform. egyházkerület, Kecskemét város törvényhatósága és a kecskeméti reform. egyházközösség, valamint a helybeli és szomszéd városbeli tanintézetek igazgatói külön-külön meghívottak s remélhetőleg mindannyian képviselteni fogják magukat; és miután az ünnepély nyilvános: előreláthatólag részt fog venni abban Kecskemét város polgársága is, amely a jogakadémia sorsa iránt élénken érdeklődik s reméli, hogy miután a múlt évben annak főnmaradása a főntartó testületek által véglet biztosított, s miután a megválasztott fiatal tanerők, a régiekkel vállvetve, nemes ambícióval és törekvő szorgalommal néznek szép feladatuk teljesítésé elé: a jogakadémiára ismét szebb, jobb jövő derülend s régi fényét visszanyeri. — A szeptember 10-diki ünnepély a helybeli reform. templomban reggel 7 órakor tartandó disztentitástelel veszi kezdetét, ahol egy a tanárkar és a különböző testületek képviselői, valamint az összes joghallgató ifjúság in corpore fognak résztvenni. Istenítéstelen után a jogakadémia igazgatósága termében lesz a gyűlekezés. Itt a főntartó testületek képviselői tartanak beszédeket; majd a jogakadémiai igazgató alkalmi beszéd kíséretében beigtatja az új tanárokat, akik erre megtartják rövid székfoglaló beszédjüket. (A székfoglaló értekezés megtartása a jövő tanév elejére határozatott.) — Fel- emlíjük itt egyttal, hogy a kecskeméti jogakadémián a beiratások az 1883/4-ik tanévre szept. 1—8-ig tartanak; a később jelentkezők szeptember hó végéig, kérvény útján csak a tanárizsék engedélye mellett vétetnek föl. Alap- és államvizsgálatokra vonatkozó folyamadások az igazgatóság által szept. 1—15-ig fogadtatnak el. — Föl- hívjuk tehát a nevezett tanintézetre a t. szülők és érdeklettek becses figyelmét, annyival is inkább, miután a köz- szöbön álló tanév a kecskeméti jogakadémia életében egy új és üdvös aera kezdetének tekinthető s a jövőben az a főntartó testületek, de különösen a kecskeméti ref. egy- ház kiváló gondoskodásának tárgyát képezendi, sőt képezi már most is, — jól tudva azt, hogy az akadémiának (főkép ha a harmadik egyetem még sem Szegedre kerül) itt a Duna Tisza és Maros között nagy jövője van, amennyiben úgy a Bánátnak, mint a Bácskának jogi pályára készülő s különösen szegényebb sorsú ifjúságát — amelynek a fővárosi drágasággal összekötött egyetemi kurzus nem konvenálhat: abszorbeálni van hivatva. És Kecse- méti városa, az ő 44 ezer főnyi lakosságával egyébként is föltöte alkalmas arra, hogy kebelében egy látogatott fel- söbb tanintézet fennálljon.

— **Az 1883-ik évi termés.** A földművelési miniszteriumba beérkezett jelentések szerint az aratás némely felvidéki és erdélyi megyék kivételével mindenütt bevégez- tetett. Az eredmény különösen az ősziket illetőleg kevés helyen felelt meg a várakozásnak. A cséplési munkálatok kedvező időjárás mellett folyamatban vannak, némely vidékeken már befejeztettek. Az eső hiánya a cséplési munkálatoknak kedvez, azonban a kapasnővényekre és a sarjatermeszre, sok helyen a gyümölcsre is rossz hatással van. Különösen az alföldi részeken levő, valamint az er- délyi megyékből érkeznek be a panaszok az iránt, hogy a tengeri a szárazság folytán fonyadni, fergesedni, sőt helyenkint pusztulni kezd. A száraz időjárás miatt a szántási munkálatok is alig eszközölhetők. A bargonya, főleg némely felvidéki megyében rothadásnak indult. Jégeső által okozott kártételekről Arad- és Hunyad megyékből érkeznek hírek. Gyümölcs sok mutatkozik, azonban a szárazság folytán sok helyt hullni kezd. A szőlők általá- ban szépen fejlődnek.

— **Gyászrovat.** Megszomorodva vesszük az értesítést arról, hogy fötisztelendő, tudos *Mátvay Aurél*, a magyar ezistercei tanító rend fiatal, jeles tagja folyó hó 19-ikén az urban elhunyt. Hirtelen jelentkező és hamar elhaltalmasodott tüdőbajának orvoslását Gleichenbergben kereste a szegény beteg; de gyógyíthatatlannak mutatkozó baja miatt kevés napok eltelté után szükségesnek látszott a végleg elgyöngült a fürdőhöz közelebb fekvő sz. gott- hárdi rendházba visszahozni, ahol nem is kellett a halálra sokáig várnia. E hó 22-ikén temettetett el, és a boldogult- tal a nevelés-tanításnak sok szép reménye nyugszik egy sírban. A ki Egerben mint gymnasiumi tanuló korán ár- vaságra jutva, mindig osztálytársai élén tündökölt; aki a hittudományi tanfolyamnak elvégzése után nem sokára azzal örvendeztette meg rendjét, hogy a budapesti egye- temen a tanári szigorlatokat szép sikerral letette; a ki rövid tanárkodása alatt is előbb Székesfehérvárott, a leg- utóbbi iskolai évben pedig a helybeli tanárkarban alig harminczadik életévében is az előbbre haladott kor tudománnyával, tapintatával és buzgalomával jeleskedett: azt méltán gyászolják tanártársai, és akiknek ügyében a fiatal harcász elesett — a magyar tanuló ifjúság. Nyugodjanak az elhunytak hamvai a boldog föltámadás édes reményé- ben!

— **Egy nyilatkozat** jelent meg a B. K. mult esőtörtöki számában, mely szerint Vécei Samu és Kornis Benő urak közt fenforgó becsületbeli ügyben az előbbi segédei is elismerték volna felük eljárásának inkorrekt- ségét. Ez az állítás félreértésből erdelt amennyiben az illető segédek csak megengedték az inkorrekt és szabályta- lanság lehetőségét, a nélkül, hogy a felhozott kifogást per- traktálni szükségesnek tartották volna. A tévedés min- denesetre jóhiszemű s így az illető urak a tényállás szán- dékos elferdítésével nem vádolhatók. E tévedés ürügyül szolgálj újabb sértésekre, melyek lovagias elintézése most van folyamatban.

Üzleti tudositás.

Baja, 1883. szept. hó 1.

Arak métermázsánként:

Buza	9:30—9:35
Kétszeres	7:30—7:35
Rozs	7.—7.—
Árpa	6:50—6:55
Zab	6:85—6:90
Kukuricza	6:25—6:30
Köles	6:40—6:50
Bab	9:50—9:90

Első cs. k. szab. dunagőzhajózási társaság

menetrendje

f. évi június 17-től a további rendeletig.

Postahajók:

Bajáról Mohácsra Zimonyba: naponként reggeli 1/2 órakor.

Bajáról Budapestre: naponként reggeli 4 órakor.

Személyhajók:

Bajáról Mohácsra: naponta este 8 órakor.

Bajáról Budapestre: naponta délután 1 órakor.

Laptulajdonos:	Felelős szerkesztő:
Olay Lajos.	Inczédi László.

Nyílt tér.

E rovatan közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Nyilatkozat.

Alulírottak kijelentjük, hogy miután a folyó évi aug. 28-án d. u. 5 órakor, Kornis Benő úr megbízottáival létrejött megállapodáshoz képest felünkkel Vécei Samu úrral megjelentünk azon a helyen, mely a nevezett urak fegyveres megmérkőzése előtt találkozóhelyül kitűzetett, s miután ott Kornis Benő úr megbízottai: Dr. Herman Adolf és Nyiraty Janos úrtól arról értesítettünk, hogy felük a fegyveres mérkőzésre nem jelen meg: részünkről az ügyet a lovagiaság terén betejeztetnek nyilvánítjuk.

Kelt Baján, 1883. aug. 29.

Inczédi László, s. k.

Berkes Vilmos, s. k.

A fenti nyilatkozat alapján Kornis Benő becselen gyávanak s lovagias elégtételalásra inqualificált személy nek nyilvánítom, kin majd a hozzá illő s méltó elégtételt fogom venni.

Baján, 1883. aug. 30.

Vécei Samu.

Ajánlkozás.

Egy szakképzett 29 éves fiatal ember, ki a magyar és német szóban úgy írásban valamint mindkét nyelvbéli fogalmazásban, sebes és szép írászatban (caligraphie) tökéletesen jártas, a belügy és honvédelmi miniszteriumnál, kir. közjegyzőnél, mint segéd-jegyző és 5 év óta fővigyá- zói minőségben alkalmazásban lévén, mint segéd-jegyző gazdasági írnok, netán levelező, helyben vagy vidéken alkalmazást keres.

Szíves ajánlatokat a „Bajai Figyelő“ kiadó hivatala „R. Gy.“ czim alatt elfogad.

Több oldalról jövő megkeresés folytán alul- irt helyben bizományi raktárt nyit a legjobb mi- nőségű

SALON-SZÉNBŐL

[Glanzkohle]

szobák, termek, irodák, hivatalhelyiségek stb. fűtésére.

Ezen szén — mely minden egyéb tüzelő szer- nél tetemesen olcsóbb és czélszerűbb — kitűnő szolgálatokat tesz a főzésnél, mert bármely jó lég- huzammal bíró bármely takaréktűzhelyben a legjobb sikerrel és nagymérvű megtakarí- tás mellett alkalmazható.

A szalonszén semmi-féle szagot vagy bűzt nem fejleszt, és mert nagy, fényes darabokból áll, nem piszkít.

Ára métermázsánként (100 kiló) 1 frt 25 kr.

5 métermázsát vagy azon felüli mennyiséget díjmentesen házhoz szállítok.

Megrendeléseket kérek a város házában (Fitz- thum-féle üzlet mellett) lévő irodámban eszközölni.

Engel Gyula.

3546.
1883. SZ.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. jbiróság mint tikkönyvi hatóság részéről Sebäffer Vilmos és társa biliczi cég mint végrehajthatónak Weisz Izrael tatabázi lakos mint végrehajtást szenvedő ellen 311 frt 5 kr. és járulékaí iránt folytatott végrehajtási ügyében nevezett végrehajtást szenvedőnek a tatabázi 344-ik számú tjkvben csöd alatt lévő Weisz Mórral közösen birt 123 hrzi szám alatti házából Weisz Izraelnek 403 frtra becsült fele részére úgy a 366 hrzi szám alatti 80 □ öl területtel bíró s 95 frtra becsült egész szérüskertre a végrehajtási árverés ezennel elrendeltetik és annak Tatabáza község házánál leendő megtartására határidőül 1883. évi november hó 14-ik napjának délutáni 3 órája kitűzetik.

Az ingatlan a fentkített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbiróság mint tikkvi hatóság.
Baján, 1883. évi június hó 4.

Szondy Mátyás,
h. járásbiró.

4699.
tk. 1883.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről a szabadkai kir. törvényszék mint csödbiróságnak 1882 évi november hó 13-án 11832. sz. a. kelt megkeresvénye folytán vagyombukott

Dobos Ferencz ballai csödtömegéhez tartozó, a jankováci 395. sz. tjkvben foglalt A I. 689. hr. számú 448 frtra becsült ház hozzátartozó 350 □ öl beltelekre a csöd hitelezők kielégítése végett az árverés, ezennel elrendeltetik, és annak Jankovác község házánál leendő megtartására határidőül 1883 évi november hó 15-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fentkített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben vagy óvadék képes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság mint tikkönyvi hatóság.
Baján, 1883. augusztus hó 4.

Szondy Mátyás,
h. jbiró.

3841. sz.
tkvi. 1883.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

A bajai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság részéről a Baja város kórház pénztára végrehajtható kérelme folytán öz. Mravinacz sz. Mikosevits Ágnes végrehajtást szenvedő ellen a végrehajtási árverés 140 frt 31 1/2 kr töke, ennek 1865 évi december 31. napjától járó 6% kamatai és összesen 52 frt 26 kr. eddigi, valamint 6 frt 40 kr. jelenlegi és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881 évi LX. t. cz. 144 és 146. § a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő a bajai 718. számú tjkvben foglalt özv. Mravinacz sz. Mikosevits Ágnes nevén álló A. I. 751. hr. számú 1200 frtra becsült ház hozzá tartozó 322 □ öl beltelek, és A. I. hr. 303. számú 100 frtra becsült szőlőre ezennel elrendeltetik és annak a keb. tikkönyvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1883. évi november hó 19-ik napjának d. u. 3 órája kitűzetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fentkített árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10% készpénzben, vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. jbiróság, mint tkv. hatóság.
Baján, 1883. június 30 án.

Szondy Mátyás,
h. járásbiró.

H I R D E T É S.

Bár milyen kereskedésre igen alkalmas, Hodságon 149. sz. tjkvben fölyett 5 szoba, 2 konyha, kamra, nyitott felszer, magtár, ezen eseréppel fedett épület alatt két bejárható pince, ezenkívül egy náddal fődött kazánház, szénás felszer, kocsiszin és két kamrából álló ház, illetőleg épület 450 □ területével és kettős építkezési beltelek, szabadkézből eladó.

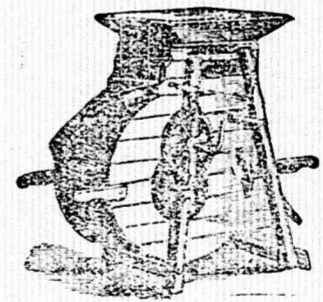
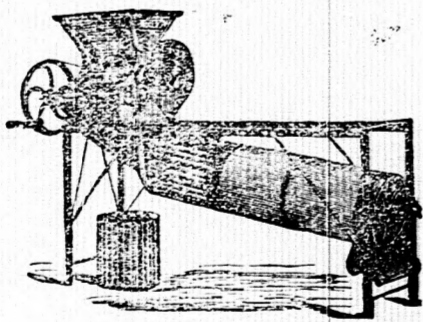
Venni szándékozókkaí alkuba boesajtkozik

Eckert Pál,
bádogos-mester Zomborban, és
Eckert Ferencz,
rézműves-mester Szabadkán.

Grosz Henrik és társa

gépész mérnöki vállalat.

Magyar - angol mezőgazdasági gépek gyári raktár, és gépjavitó műhelyük

Baján fő utca 275-ik szám [vörös ökör szálloda átellenében.]

Ajánlják a t. gazdák, valamint t. gabona kereskedő uraknak, dús raktárukon lévő különféle nagyságu, és legkitünőbb szerkezetű Triureket [konkolyválasztókat] új jobbitott Baker-féle, és kettős gabona tisztító rostákat [Baker rendszer] nem különbben a bármely keskeny ajtókon vagy lépcsőzeten minden nehézség nélkül kényelmesen szállitható, itt helyben előnyeiről gyorsan elismert, és megszeretett, kizárólagosan szabadalmazott Schmid H.-féle gabona tisztító nemzeti rostákat, melyeknek az előnyeik következők: egyszerű és könnyű szerkezeténél fogva, majdnem fél akkora, és súlyban 2/3 résszel könnyebb, mint a Baker rosta, magassága 4' 4", szélessége 2' 4", sulya 55 kiló.

Lelkiismeretesen tett kísérletek folytán, ezen rosta bármely rostalandó gabonanemeknél mind mennyiségben, mind minőségben a nagyobb rosták munkaképességével azonos, felső és alsó rázóval, 6 felső és 3 alsó szitával, van ellátva, és feltűnő erős szele, a gabonát tökéletesen tisztítja, valamint az üszögöt is eltávolítja.

Továbbá mélyen ajánljuk több borozdás szabadalmazott ekéket, kukoricza morzsolókat, daráló, répa és takarmány- [szecska] vágó gépeket, bor sajtókat, és szálló zúzókat, végre egy és két járatú, valamint szállitható gazdasági szabadalmazott mű malmokat, szijhajtásra, legjutányosabb gyári árban.